

Wśród pacjentów chorujących na łuszczycę i leczonych inhibitorami TNF- α notuje się znaczny wzrost wagi ciała. Jak do tej pory istnieją sprzeczne doniesienia dotyczące czynników ryzyka wzrostu masy ciała u tych osób. Autorzy cytowanego artykułu postanowili scharakteryzować czynniki ryzyka wzrostu wagi u pacjentów leczonych infliximabem. Wieloośrodkowym, obserwacyjnym badaniem trwającym 4 miesiące objęto dorosłych z łuszczycą z 19 francuskich ośrodków dermatologicznych. Włączono do niego osoby, które przyjmowały infliximab przez co najmniej 1 rok i retrospektywnie analizowano ich dane. Analizowano wpływ płci, wieku, ciężkości choroby, współwystępowania chorób sercowo-naczyniowych i metabolicznych oraz wcześniejszych/jednoczesnych terapii na zmianę wagi ciała. Za wzrost wagi uznano jej zwiększenie o 2% w stosunku do wartości wyjściowej.

Łącznie zakwalifikowano 191 pacjentów z łuszczycą (mężczyźni:68,6%, średni wiek 46,9 lat). Średni wzrost masy ciała wyniósł 1,6 kg (2,1%) po roku terapii infliximabem. U niemal połowy pacjentów (48,2%) stwierdzono wzrost masy ciała, u 10% wzrost ten wyniósł co najmniej 10% wartości wyjściowej. Wyjściowa masa ciała i współczynnik BMI oraz współistniejące choroby sercowo-naczyniowe i metaboliczne nie miały wpływu na ten wzrost ($P=0,007$), natomiast w przypadku ciężkich odmian łuszczycy (BSA) wpływ ten wykazano ($P=0,005$).

W analizie wieloczynnikowej stwierdzono natomiast, że do spadku masy ciała częściej dochodziło u pacjentów poddawanych reżimowi dietetycznemu po terapii ($P=0,01$; $OR=0,41$) oraz u tych, którzy przyjmowali infliximab łącznie z metotreksatem ($P=0,03$; $OR=0,41$)

Podsumowując, znaczny wzrost masy ciała jest zjawiskiem częstym podczas terapii infliximabem u osób z ciężką łuszczycą. Reżim dietetyczny po terapii lub jednoczesne zastosowanie metotreksatu umożliwia redukcję przyrostu masy ciała u tych pacjentów. Źródło: . Journal of the European Academy of Dermatology and Venereology

|
29.01.2014